

ON SHOW
LI BINYUAN, ABSORB

OPENING
VRIJDAG 10 MEI VANAF 20.00

BEZOEKADRES
TORENALLEE 40-06
5617 BD EINDHOVEN

BEZOEK ONZE WEBSITE
VOOR NIEUWS, UPDATES
EN WORKSHOPS

Noot voor de redactie
Voor meer informatie, digitaal beeldmateriaal
en interviews, neemt u contact op met
Angelique Spaninks. Mail angelique@mu.nl
of bel +31 (0) 40 296 1663.

1/3

PERSBERICHT

ABSORB LI BINYUAN

In vijf jaar tijd van naakt rennende internetsensatie tot next generation fakkeldrager van de Chinese hedendaagse kunst in PS1: Li Binyuan's carrière gaat snel. En terecht. De acties waarmee hij bekend is geworden hebben een urgentie die je meteen herkent, hoe zinloos zijn handelingen ook lijken. Er liggen intense ervaringen en emoties aan ten grondslag van iemand die doet wat hij moet doen. Li zoekt constant naar een verhouding met zijn omgeving, de tijd, het leven. In het werk dat hij van 10 mei tot 30 juni laat zien bij MU, meet hij zich vooral met water; het element van transformatie en herstel, van reflectie, ritme en onbeheersbaar geweld.

In *Drawing Board*, bijvoorbeeld, houdt hij bij een doorgebroken dam een plank omhoog tegen een gutsende stroom. De actie roept beelden op van eenzaamheid, het stellen van een daad. Standhouden tot je niet meer kan. Het snelstromende water neemt in je achterhoofd de gedaante aan van massa's mensen die zich mee laten voeren. Binyuan gaat daar tegenin; het gaat er niet om dat hij ze tegenhoudt maar dat hij in contrast een individu is, een eenling.

Het is verleidelijk om werk van Chinese kunstenaars te relateren aan maatschappelijke verandering. Als Li Binyuan in *Book of Songs* onder een waterval de klassieke gedichten van het 'Boek der Oden' doorbladert tot het uiteenvalt, kun je denken aan de Culturele Revolutie van Mao die in tien jaar tijd alle tradities bijna volledig uitwiste. Maar misschien vond hij de combinatie van sterk stromend water met een duizenden jaren oude bloemlezing gewoon mooi en kreeg ze deze vorm, waarin de tijd tastbaar wordt en toch door je vingers glipt?

Over MU

MU is een onderzoekend presentatie platform in een rijk internationaal netwerk van creatieve makers die met elkaar de liminale ruimte definiëren tussen wat kunst is en wat kunst kan zijn. MU initieert, produceert en presenteert bij voorkeur nieuw werk en omringt dit met een uitgebreid interdisciplinair randprogramma voor een breed en met name jong publiek. Daarbij staat kennismaking met, begrip voor, verdieping van en hands-on eigen ervaring met het maken van kunst voorop. MU is nieuwsgierig naar talent en daagt talenten uit nieuwsgierig te zijn. MU geeft ruimte aan artistieke research & development van kunstenaars en ontwerpers en helpt hen zich internationaal te profileren.

MU is gevestigd in een voormalige Philipsfabriek op Strijp-S in Eindhoven.

De manier waarop de tekst van de gedichten op een apart scherm verdwijnt in de verte lijkt dan weer een referentie aan Star Wars (met *the force* als een soort *chi* die overal in het universum aanwezig is). Li kent zijn klassieken. Bas Jan Ader, Marina Abramovic. En natuurlijk de kunstenaars van het Beijing East Village collectief die in de jaren negentig het lichaam inzetten als medium. Er is een prachtig beeld dat ze maakten met tien naakte lijven op elkaar: *To Add One Meter to an Anonymous Mountain*. Het traditionele landschap zou nooit meer hetzelfde zijn.

Dit gevoel, dat er iets wezenlijks verandert, wordt ook in het werk van Li met de jaren sterker. In 2015 laat hij met gebaren het water schijnbaar stijgen en dalen in *Kung Fu*. Een knipoog naar *Wuxia* films. Tegelijkertijd is de staatscontrole nooit ver weg. Fantasieën van almacht verbinden zich met een diep verlangen naar harmonie met de natuur. Maar als Li in 2018 ergens aan de kust in een boom klimt voor *Sea Bird*, zijn benen en armen gestrekt als een vogel in de wind, lijkt hij daadwerkelijk een te worden met de elementen.

Een sleutelwerk is *Freedom Farming* uit 2014. Li gaat naar zijn geboorteplaats in de provincie Hunan, waar zijn vader hem een stuk land heeft nagelaten. In een twee uur durende performance in dit veld probeert Li zich te verzoenen met de dood van zijn vader en de onmogelijkheid om de traditie voort te zetten. Keer op keer springt hij op, om terug te vallen in de modder. Zijn pogingen om los te komen van dit stukje grond worden gadeslagen door zijn moeder en haar dorpsgenoten, die niets begrijpen van zijn kunstenaarschap.

Hoewel fysieke uitputting vaak terugkomt in zijn acties, is Li minder extreem dan zijn voorgangers. Zij reageerden op de ideologische ommezwaai onder Deng Xiaoping – naar 'socialisme op Chinese leest' oftewel keihard kapitalisme onder leiding van de Partij. Ineens was het glorieus om rijk te zijn. Het leidde tot ongekende economische groei en openheid naar het Westen, maar mondde uit in het neerslaan van de protesten op het Plein van de Hemelse Vrede in 1989. Het Beijing East Village collectief ontstond kort daarna en wordt geassocieerd met iconische beelden als *12m2* van Zhang Huan. In 1994 zat hij midden in de zomer veertig minuten naakt in een smerig openbaar toilet, ingesmeerd met honing en visolie, terwijl de vliegen over hem heen kropen.

Een aantal van de meest schokkende werken kwamen samen in *Fuck Off*, een show die Ai Weiwei samen met Feng Boyi organiseerde parallel aan de Shanghai Biënnale van 2000. Ai zelf liet foto's zien van de performance *Dropping a Han Dynasty Urn*. He Yunchang toonde *Dialogue With Water*, waarvoor hij ondersteboven aan een kraan boven een rivier hing om het water met een mes in tweeën te snijden, terwijl bloed uit twee sneden in zijn arm door de stroom werd meegevoerd.

Li, die in 2011 afstudeerde aan de prestigieuze Central Academy of Fine Arts in Beijing, laat zich niet intimideren door zijn voorgangers. In *Raise Up Ai Weiwei*, een performance uit 2012, draagt de tengere Li zijn wereldberoemde en vrij stevige collega in zijn armen. Zijn eigen doorbraak kwam in 2013, toen hij naakt door Beijing rende met een opblaaspop of een grote crucifix, en de beelden ervan de wereld over gingen. Li werd de 'streaking brother' en bewees met de solo *I Have Issues* veel meer in zijn mars te hebben.

In een twee uur durende performance in dit veld probeert Li zich te verzoenen met de dood van zijn vader en de onmogelijkheid om de traditie voort te zetten. Keer op keer springt hij op, om terug te vallen in de modder.

Ook voor Zhang Huan, gezien als een van de meest invloedrijke Chinese kunstenaars, heeft Li Binyuan geen heilig ontzag. "Mijn begrip van Zhang Huan gaat niet zo ver, ik ken hem niet echt goed," zei hij in 2018 naar aanleiding van hun gezamenlijke tentoonstelling in het New Yorkse PS1. Terwijl Zhang sinds 2006 geen performances meer maakt en in zijn werkplaats in Shanghai door zestig assistenten almaar grotere beelden uit laat voeren, lijkt Li vooralsnog bescheiden verder te werken aan een bijzonder oeuvre in een eigen taal die vanuit diverse invalshoeken begrepen wordt.

Zo laat hij in MU een nieuwe toevoeging zien aan de serie *Until the Bridge Collapses*, waarmee hij begon in 2012. Elk jaar keert hij terug naar een betonnen brug over een rivier. Met radslagen gaat hij naar de overkant en terug, heen en weer, druk uitoefenend op de structuur tot hij niet meer op zijn benen kan staan. Door de jaren zie je de brug verder aftakelen, maar ook Li wordt niet jonger. Voorbijgangers vinden het maar raar.

Alleen zijn of verbonden met anderen, meebewegen of je verzetten: wat zijn de krachten in het leven, in de maatschappij, en hoe verhoud je je daartoe? Wat brengt één mens teweeg en wat betekenen je daden op de eeuwigheid? Met eenvoudige middelen en handelingen roept Li Binyuan even complexe als universele vragen op. Eenduidige antwoorden heeft hij niet – die heeft niemand.

– Met dank aan Liu Gang van The Pin Projects Beijing

